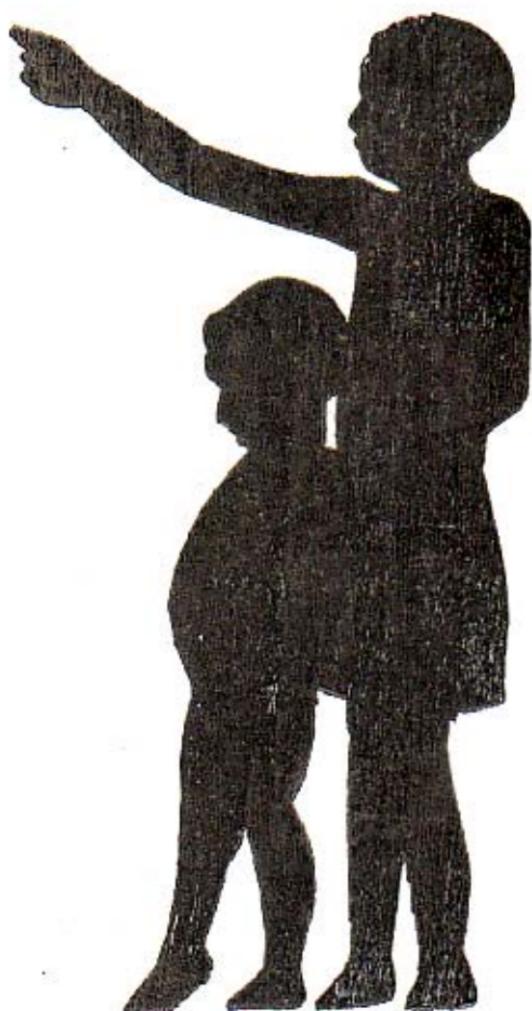

நோக்குவிட்டன் நூல்

என். சண்முகலிங்கன்

நாகரிகத்தின் நிறம்

என். சண்முகலீங்கன்

பரிகாரியார் நூகமுத்து
பேரன் எனும்பெருமைத்தும்
என் அப்புவுக்கு

துணைவேந்தா வாழ்த்து

என். சண்முகலிங்கனின் சந்தன மேடை கவி ன த நூல் கைவாசபதி கவலையரங்கில் சென்ற ஆண்டு அரங்கேறிய வேளை மேலூம் பல நூல்களை அவர் எமக்காய் தாவேண்டும் என வாழ்த்தியது இப்பொழுது நினைவில் எழுதிறது. இன்று அவரின் மற்றொரு கவிதை நூலாக நூகரிகத்தின் நிறம் - கறுப்புக் கலைகளின் தழிழ் வடிவமாக வெளிவருகின்றது, காலத்தின் தேவையாய் கணியும் இந்த நூலும், அவரின் ஏணைய ஆக்கங்கள் போல எங்கள் வாழ்விற்கு வளம் சேர்க்கும்.

எங்கள் பல்கலைக் கழகத்தின் சமூக வியல் துறை கிரேஷ்ட் வீரிவுரையாளராக, அத்துறையின் வளர்ச்சிக்காய் அர்ப்பணீப்புடன் பணியாற்றும் சன், வகுப்பறையுடன் தன் உணர்வை முடித்து விடாமல், மாணவர் நவீனிலும் சமூக மேம்பாட்டிலும் அக்கறையோடு உழைப்பவர்.

கவிதை - இசை என பல கவையும் வாய்க்கப் பெற்ற அவரின் பண்பட்ட ஆளுமை மூழையையும், செயல் வீரத் தையும் நான் பெரிதும் நயப்பதுண்டு. எங்கள் அறிஞராகவும், கவலைராகவும் அறிவோடு உணர்வை இணைக்குஞ் "சன்" னின் ஆக்கங்கள் மேலூம் வளர யனசார வாழ்த்துகின்றன. அவரின் தந்தையார் பெயரிலமைந்த நாகலின் கம் நூலாலயும் எங்கள் சமூக வளர்ச்சிக்காய் மேலூம் பல நூல்களை வெளியிட துறையாகி ஆதாவு தருவோம்.

பேராசிரியர் அ. துரைராஜா

துணைவேந்தார்

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

14 - 7 - 1993

NAKARIKATHIN NIRAM

(Colour of the Civilization)

Black Poems in Tamil by N. Shanmugalingam

First Edition: 19 - 7 - 1993 Adi Amavasai day

Cover wooden Art: Ananthan,

Published by: Nagalingam Noolalayam

Nagulagiri, Myliddy South,
Tellippalai, Jaffna.

Printed at: Mani Oosai

St. Patrick's Road, Jaffna.

Price:

பதிப்பாசிரியர் தரிசனம்

சந்தன மேடையைத் தொடர்ந்து, எங்கள் நான்காவது வெளி மீடாக இந்த நாகரிகத்தின் நிறம்.

மீறநாட்டு நல்லறிஞர் சாஸ்திரங்களை தழிலில் காணும் என்கள் பதிப்பக கணவு, சண்முகனின் கறுப்புவக கவிதைகளைச் சமிழாக்கமாய் அனைத்துலக பழங்குடிகள் ஆண்டு காணிக்கையாய் இன்று பலிக்கும். ஏழுபதுகளைச் சுந்தியீ ஸிருந்து காலக் குரலாய் ஈழத்து வார ஏடுகளைச் சூழும். சஞ்சிகை களை இலும் அவ்வப் போது வெளியான கவிதைகளுடன். இத் தொகுப்புக்கெனவும் சில தழிழாகும். இந்தக் கவிதைகளைத் தழிழ்காண சண்முகனுக்கு ஆணையான எல்லோருக்கும் தனியான நன்றி நயத்தல் இடம் பெறுவதால்லது பதிப்புற வழைமபோல் சுருக்கமாய், அமையும்.

சென்ற கால பதிப்பு அனுபவங்கள் எந்த கீட்சிலும், எங்கள் யாழிப்பாணத்திலேயே இந்த நூலை அச்சிடும் உறுதியைச் சேர்க்கும். எங்கள் எண்ணப்படி நூல் வீரங்க மணி ஒதை கைகொடுக்கும்.

எங்கள் ஆக்கங்களுக்கு நீங்கள் தரும் அன்றான ஆற்றால் ரங்களை இயக்கும் சக்தியாகும்,

மிக விரைவில் எங்கள் அடுத்த வெளியீட்டில் சந்திப்போம்!

வணக்கம்

அன்றீன்

தீருமதி நகுலேஸ்வரி நாகலிங்கம்
அதிபர், நாசநிங்கா் நாசநிங்கா்

“நகுலதிரி”
மழைப்படி தெற்று
ஒன்றிப்பைள்

என்னைத் தொடும் கறுப்புலகின் பண்பாடு

1.

1.1 நாகரிகத்தின் நிறம் எது?

இரு சமூகவியலான் கேட்கக் கூடாத கேள்விதான்; இருந்தாலும் இந்தக் கவிதைத் தொகுதிக்கு நாகரிகத் தின் நிறம் என்று பெயர் வைக்கத்துணிந்தேன். காரணத்தை கவிதைகளின் வழி நீங்கள் காணலாம்.

1.2 அனைத்துலக பழங்குடிகள் ஆண்டு பிரகடனப்படுத்தப் பட்டு, ஆதிப பண்பாடுகளின் தனித்துவம் பேணவின் அவசியம் உலக அரங்கில் பெறிதும் பேசப்படுகின்ற இந்த ஆண்டில் இவர்கள் நாகரிகத்தின் நிறம் காட்டும் இந்நாலை தருவதில் எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி.

2.

- 2.1 ஒரு சமூக - மானுடவியல் மாணவனாய் ஆபிரிக்கா பழங்குடிமக்களின் பண்பாட்டுக் கோலங்களை ஆழத் தரிசிக்கும் வாய்ப்பினிடை, அவர்களின் பாடல்கள் என்னைப் பெரிதும் ஆட்படுத்தும்.
- 2.2 இவர்களின் கவிதை அனுபவங்களிடை கிட்டத்தட்ட ஒரே படகிலே பயணம் செய்வர்கள் போன்ற தொரு உணர்வினை நான் அடிக்கடி உணர்வதுண்டு.

- 2.3 சூடியேற்ற நாட்டாதிக்க அழுத்தங்களையும் மீறி, மேற்கிணி கலாசார உயர்வுகளுக்கு கவாலாக கறுப்பினாக்கள் தங்கள் சொந்த நாகரிகத்தின் தனித்துவத்தினை மீண்டும் தேடும் - கானும் கலை அனுபவங்கள் எங்களுக்கும் நல்லவழி காட்டும் என்பது என்னம்பிக்கை.

3.

- 3.1 இந்தவகையில் கறுப்புவசின் கவிக்குருவிகளை எங்கள் சமூகங்கள் கேட்கவேண்டும் என்ற என் ஆசையில் அரும்பும் இந்தால்.
- 3.2 81 - ஸ் என் நண்பன் கலாந்தி நு. மான், பலஸ்தின் கவிதைகள் நூலை வெளியிட்ட வேலை கருக்கொண்ட இந்த கறுப்புவசின் கவிதைகள், நாலுருப் பெற, காலம் இன்றுதான் கணியும்.

4.

- 4.1 அந்த நாட்களில் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில், ஆங்கிலத்தையும் என் ஆர்வ கறகை நெறியாக்க என் அன்பு விரிவுறையாளர் பண்ணில் பயன்படுத்திய ஆயத மான், மானுடவியலறிஞர் Alan Lomaxன் 3000 Years of Black Poetry யிலிருந்தே பெரும்பாலான இந்தக் கவிதைகள்.

4.2 மூல மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தின் வழி தமிழை கண்டபின்னும் மூச்சக் குறையாது வீச்சுடன் இந்தக் கவிதைகளை எனக்களைத் தொடுவின்றன; அவ்வப்போது வார இதழ்களில் இவை வெளியான வேலைகளில் கிடைத்த பின்னாட்டல்கள் இதற்குச் சாட்சி சொல்லும்.

4.3 இசையும் மனதும் சேரும் வாய் மொழிப்பாடல்களாயும். அந்த மரபாடியாகவே எழுத்தையும் சந்திக்கும் புதிய கலைவண்ணங்களைல்லவா அவை?

“பழங்குடிமக்கள் பாடல்களிலிருந்து இன்றைப் பல்கலை வரை கறுப்பு விளையல்லாம் ஆம் நோக்கும் போது அவையெல்லாம் ஒரேகவிஞர் எழுதி யவை தாணோ” என் எண்ணத் தோன்றும் என்பார் லோமக்ஸ்; கறுப்புலக பண்பாட்டின் தொடர்ச்சியை கட்டும் கூற்று அது; அவர்கள் கவிதைகளில் கறுப்புலக பண்பாட்டின் தனித்துவ தொடர்ச்சியை மட்டுமல்ல; எல்லா மனிதர்களுக்குமே அர்த்தமுள்ள உலகளாவிய உணர்ச்சிகளையும் காணமுடிகின்றது; இது தான் ‘என்னைப் பிடித்த கருமை’ என்று என்னை பாடலைக்கும். இவை உங்களையும் நிச்சயம் தொற்றிக் கொள்ளும்.

“நானை நம் கிராமத்துப் பெண்கள் தங்கள்

நாற்றுகளை பசி நிலத்தில் நாட்டச் செல்வர் நல்ல புது வாழ்வும் மலர்ந்துவரும்!” எனும் இவர்கள் நம்பிக்கை எங்கள் நெஞ்சங்களிலும் ஊற்றெடுக்கும்.

உங்கள் அன்பின்
என், கணமுகலிங்கன்
5, இராசலீதி, நல்லூர்.

சமூகவியல் துறை
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
யாழி, பல்கலைக் கழகம்

கவிதைகள்

எதிர்காலப் பிரஜையின் பாடல்

தூரத்துப் பேரிகை
ஆபிரிக்காவின் வேண்டுதல்
நி என்ன சொல்லுவாய்
ஜோன் தாத்தா
அனைத்தையும் இழந்த அவன்
வரானவில்லின் முடிவிடத்தில்...
கறுப்பு மனிதன் மகன்
ஹயனா
பிரதிமை இல்லை
கிறிஸ்மஸ் காலையில் நான்
வறிய மனிதனின் பாடல்
பேராவல்
ஆபிரிக்கா
பிணம் தின்னிக் கழுதுகள்
ஜோக்விலின் மரணம்
மரணச் சடங்கு
அன்னை மகனுக்குச் சொன்னது
நான் ஒரு நீக்ரோ
கறுப்புப் போர்ரானி
புது வரழ்வு

F

2
3
4
6
8
9
10
12
13
14
15
17
18
21
23
25
27
29
32
33

எதிர்காலப் பிரஜையின் பாடல்

இன்னும் மலராத் தேசமொன்றில்
இருந்து வந்தவன் நான்

இங்கு ஏறந்தது நான் மட்டுமல்ல
நி மட்டுமல்ல
நாம் சகோதரர்கள்...

தருதற்கு கைற்றைய
அன்புண்டு என்னிடத்தில்
'நானாய்' நிறைந்த
அன்பைச்செட ஏதுமில்லை

என்னிடம் ஒர் கிடையமும்
அழுகைகளும் உண்டு
ஆரைலும் அவை
என்னது மட்டுமல்ல—

இன்னும் மலராத் தேசமொன்றில்
இருந்து வந்தவன் நான்

தருதற்கு நிறைய
அன்றைனத் தாங்கிய நான்.

இன்னும் மலராத் தேசமொன்றின்
ஏரஜைகள் பலருள் ஒருவன்

— ஜோவி கரவெரின்ஹூரா

தூரத்துப் பேரிகை

நான் ஒரு குறியீடல்ல;
நிங்கள் கேட்பது
மரங்களின் காற்று அல்ல,
வீதியில் முடமாக்கப்பட்டது
ஒரு புறையல்ல;
நானே வீதியில்
முடமாக்கப்பட்டேன்

அழுவதும் சீரிப்பதும்
இன்பதுன்பங்களை உணர்வதும்
அவற்றைச் சொல்வதும் நானே;
ஏனையில் நான் பீழைத்திருக்கிறேன்

இது என் குரல்
இவை என் வார்த்தைகள்
எனது வாய் அவற்றினைப் பேசும்
எனது கை எழுதும்
நான் ஒரு கலீஞுன்
உங்கள் செயிப்பறைக்கெதிரே
அதீர்ந்திடும்
எனது கை முஷ்டியே
நிங்கள் கேட்பது

— கல்வின் ஹென்றன்

நாகரிகத்தின் நிறம் 2 ஆம்நாடு - மாசி 1986

ஆபிரிக்காவின் வேண்டுதல்

உன்னைப் போல் நானில்லை
ஆனாலும்
எனக் கொரு சந்தர்ப்பம் தாராய்
என்னை ‘நானாய்’ இருக்கவிடாய்...
“உன்னைப்போல் நானிருந்தால்.....”
ஆனால்,
உன்னைப்போல் நானில்லை
என்பது நீயறிவாய்...
ஆனாலும் என்னை
‘நானாய்’ இருக்கவிடாய்...

உன்னது போல்; நானே ‘நீ’ போல்
என்னுடைய அலுவல்களில்
என்றுமே தலையிடுவாய்

பேச்சில், செயலில், சிற்றனையில்...
என்னை “நீ” என எதிர்பார்த்தல்,
என்றும் மட்டம்.. அநியாயம்!
என்னை “நானாய்” இறைவன் படைத்தனன்
அவனே உன்னையும் “நீ” என ஆக்கினன்
அவன் பேரால் வேண்டுகிறேன்
என்னை நானாய் வாழவிடு.

— ரோலண்ட் ரொம்பேக் டெம்ஸ்டர்

என். சண்முகலிங்கன் 3 பாதுகாவலன் - ஈத 1993

நீ என்ன சொல்லுவாய்?

வா. சுகோதானே!
 கர்த்தரீடும் செல்வோம்
 அவருக்கு முன்னால்
 நிற்கையில் நான் சொல்வேன் -

நாகரிகத்தின் நிறம் 4

நீவே, நான் எவ்வளவும்
 வெறுத்ததீல்லை
 ஆனாலும் நானோ
 வெறுக்கப்படுகின்றேன்

நானோ எவ்வளவும்
 துன்புறுத்தியதீல்லை
 ஆனாலும் நானோ
 துன்புறுத்தப்படுகின்றேன்

நான் எவர் நிலத்தையும்
 அபகரித்ததீல்லை
 ஆனாலும் என் நிலம்
 அபகரிக்கப்படுகிறது

நான் எந்த மக்களையும்
 ஏனையும் செய்ததீல்லை
 ஆனாலும் என் மக்கள்
 ஏனைப் படுகிறார்

சுகோதானே,
 நீ என்ன சொல்லுவாய்?

— சீமென் கூட்டர்

என். சண்முகவிங்கன் 5 பாதுகாவலன் - தெ 1993

ஜோன் தாத்தா

வேரிலா மரமென
கேய்ந்து வீட்ட ஜோன் தாத்தா
மரணத்தின் வாசலிலே...
வாழ்க்கைப் படகுகளை
வாழவாக ஓட்டியவர்...
பூமிவளம் கண்ட மகன்
ஊற்றுக்கள் பசந்தளீராய்
கோப்ரி, சிரம்பு, பஞ்ச என
தன் முன்னவர்கள் கண்டதிலும்
ஆழமதாய்க் கண்டமகன்
அவரின் மகளிடமோ
பால் நிறைந்த பசு முலைகள்
எல்லாம்
எஜானன் ரீள்ளை உறிஞ்சுதற்கே...

நாகங்கத்தின் நிறம் 6

வற்றிய முலையோடு அவள்
வாழ்வும் முடிந்தது
எலும்பும் உருக ஜோன் தாத்தா.....
ஆனாலும்
அவர் பலம் ஏர் முனையில்
தாத்தாவின் மனைவியையும்
திருத்திட்டான் வெள்ளையன்
தாதியாய் அங்கே அவள் இருந்தாள்.....
தாத்தாவின் ரத்தமாம்
தாங்கெட்ட வெல்லம்
தாழுயர்ந்த பாலிலே கலக்கும்.....

எஜானனின் ரீள்ளைகள்
எறி விளையாடும்
குதிரையாய்
தாத்தா கதை தொடரும்.....

இப்படிப் பல கதை
தாத்தா கொல்லலாம்
அத்தனையும் எதை அழவே வைப்பன.....

மரணத்தின் வாசலில் ஜோன் தாத்தா
தாத்தாவின் தோல் போல
வெளியே இரவின் கருமை
நட்சத்திரங்கள் இல்லா வெறுமை
ஜோன் தாத்தா பேயாகும் கொடுமை.....!!

— ஜோர்ஜ் டி லிமா

என். சண்முகலிங்கன் 7 வீரகேசரி - பங்குனி 1984

அனைத்தையும் இழந்த அவன்

சூரியன் எங்கள் குடிசையில் ஒளிர்ந்தான்
இரவின் மந்த மாருதத்தீல்
பாம் மரங்களென எமது மனைவியர்
அழகும் மென்மையும் மீஞ்சுதுவிளங்கினர்
மரணத்தைப் போன்ற ஆழமான ஆறுகளை
எமது குழந்தைகள் கடர்தனர்
எமது சீறுபடகுகள் முதலைகளுடன் போட்டு
அன்னை நிலவ நம் நடனங்கள் கண்டது
சுதந்திரத்தீயின் மத்தீயிலே
சுந்தர மதிழ்ச்சியின் தாளங்கள்
துணிவின் தவிற் தாளங்கள்...

நீண்டர், ஒருநாள்... பேரமைதி
சூரியக்கதிர்கள் செத்துப்போயின
எமது குடிசை அர்த்தமிழுந்தது
ஆக்கிரமிப்பாளர் கழுதூதுகளால்
எமது மனைவியர்
செவ்வாய்கள் கீழியப்பட்டன
இரும்பு ஏத்தச் சீருடைக்காய்
எமது குழந்தைகள்
அமைதியான அம்மணத்தை இழுந்தனர்
அடிமை இரும்புகள் இதயம் கிளந்தன
எமது இரவின் தாளங்கள்...
எமது தந்தையர் தாளங்கள்...
— டேவிட் டியோப்

தாகரிகத்தின் நிறம் 8 ஸம்நாடு - சித்திரை 1986

வானவில்லின் முடிவிடத்தில்...

வானவில்லின் முடிவிடத்தில், சகோதரனே
வரத்தான் போகிறது ஓர் இடம்
கானங்கள் அனைத்தையும் பாடிடலாம்
கலந்து இருவரும் பாடுவாம். சகோதரனே,
உன்னைப்போல் வெள்ளையாய்
நானில்லை என்றாலும்
நியும் நானும் இணைந்தே பாடுவாம்
சோகப் பாடலாய்த்தான்
அது ஒலிக்கும்
ஏனென்றால் அதன்மெட்டை
நாங்கள் அறியோம்
கற்பதற்கும் அது
கடினமானது
ஆனாலும் நாங்கள்
கற்கலாம் சகோதரனே!
அதில்,
கறுப்பு மெட்டு என்றில்லை
வெள்ளை மெட்டு என்றில்லை
இசை என்ற ஒன்றே
வானவில்லின் முடிவிடத்தில்
வளரும் இசையையே பாடவள்ளோம்.

— நிச்சட் ரைவ்

எஸ். சண்முகலிங்கன் 9 ஸம்நாடு - பங்குனி 1984

கறுப்பு மனிதன் மகன்

விலியை விடவும் என் அன்னை
வெள்ளையாயிருந்தாள்;
உறங்கும் கண்ணீர் ஒளிரும்
நிலக்கண்கள் அவளுடையாள்
வெட்கம், அச்சம், மகிழ்ச்சி மிகுந்தால்
மாதுளை என மலர்வாள்

நாகரிகத்தின் நிறம் 10

துன்பக் கணவுகள் படரும்
அவள் நெற்றியை
காற்றில்
பொன் நீறக்கூந்தல் முடி நீற்கும்
என் தந்தையோ
என்னை விடக்கறுப்பன்
இருந்தாலும் இவர் உறவை
புனிதம் என்னும் திருச்சபை
இதற்கெல்லாம் முழுமுரணாய்,
அவள்
வெள்ளைநீற மென்றுவையில்
பொன்னும் கலீலமும் கலந்த
சோனக் போல்,
நம தேசச் துரியன் போல்,
ஒரு குழந்தை,
அநாதையான நான்,
இளமை வேகத்தில்
விலியைக் காதலித்தேன்
ஆனால்,
எனது வீருப்பம் கேட்ட உடனே
அவளின் முகம் வெளிறும்
கறுப்பன் மகனென்றால்
பயங்கரம் தானே!

— ஓஸ்வாஸ்ட் ட்ரன்ற்

என், சண்முகலிங்கன் 11 சம்ஹாடு - பங்குளி 1986

பிரதிமை இல்லை

ஹயனா

எனது தந்தை
கிருளீல் வந்தார்
நிலவிலே நடந்திட
நான் பயங்தாங் கொள்ளியல்ல
இப்படிச் சொல்லி
நானும்
கிருளீலே செல்கின்றேன்

ஹயனா,
எனது பெயரை
இரவினிலே
யாரும் பேசவதில்லை

பதுங்கி இரை தேடும்
கிருள் நடசாரி மகன்,
மின்டும் நான் வரக்கூடும்.

ஹ-றுஷி நாட்டார் பாடுல்

தன் அழகை
அவள் அறிந்ததில்லை
தன் கறுப்புடலில்
ஒரு கவர்ச்சியில்லை
என்றே அவள் நினைத்தாள்

பாம் மர நிழலில்
பாவை இவள்
இறந்த மேனியில்
நடனமிட்டே
பாயும் அருவியில்
இரதிமையை
பார்த்திடக் கூடுமென்றால்
உண்மை அறிந்திடுவாள்

ஆனால் வீதியில்
பாம் மரம் இல்லையே
பாத்திர நீர் இரதிமையை
தருவதும் இல்லையே.

— வாரிங் கன்னி

கிறிஸ்மஸ் காலையில் நான்
 (என் மகள்மார் கொயனா, மில்லிரி இருவரும்)

கிறிஸ்மஸ் காலையில் நான்;
 எல்லோர்க்கும் முன்னதாய் எழுந்தேன்
 அம்மணமாகவே
 மரப்பலகை தாண்டி
 அம்மம்மா முன் அறைக்கு ஓடினேன்
 அங்கே
 என் அம்மம்மா
 என் சென்ற வருட
 கந்தல் பொம்மைக்கு
 புதிய பொத்தானை
 பொத்திடும் காட்சி கண்டேன்.

— கரோல் பிரீமன்

வறிய மனிதன் பாடல்

எனக்கொரு கதிரை கொடுங்கள்
 உங்கள்
 மத்தியில் இருக்க வீடுங்கள்
 நான்
 வறுமையைப் புகழ் வேண்டும்
 வயிற்றின் பசீயும்
 தாகழும் வாட்ட
 வறியவன் முகத்தில்
 சுருக்கங்கள் திழும்
 செல்வன் ஒருவன் கூடவே உண்ணும்
 சம்ஹிரதாயங்கள் அவன் அறியான்
 மீதைத் தீண்ணும் வேளையில் முதலில்
 திலையையே அவன் கடிப்பான்

உண்பதற்குப் பானும் இல்லா
 அவனை அழைத்து வாருங்கள்
 தட்டில் உள்ள பாண் துண்டுகளை
 முட்களை உண்டு போகட்டும்

வறியவனுக்கு கொரு மதிப்புமில்லை
 ஏனெனில் அவனீடும் எதுவுமில்லை
 கெளரவமாகப் பிறந்திருந்தாலும்
 சலுகைகள் எதுவுமில்லை

வறியவன் ஒரு பாம்பு
 அவனை, அவன்
 சகோதரர் விலத்தியே நடப்பார்
 இது
 வறுமைத் துண்பத்தின் விளைவு

ஆனால்,
 வறியவன் ஒருவன் நோய்வாய்ப்பட்டால்
 அவனது ஆட்கள் இருக்கம் காட்டுவார்
 செல்வன் ஒருவன் நோய்வாய்ப்பட்டாலோ
 விளக்கை ஏற்றவும் ஓர் அழிமை
 வரும்வரை காத்திட வேண்டும்

ஸன்விபர் நாட்டு
 பெயரறியா கவிஞர்ன் படைப்பு

பேராவஸ்

வறுமையின் இனிமையே இதுதான்...
 உன்னது என்பன
 அனைத்தையும் இழுத்தல்
 நான் என்கின்ற
 இருப்பையும் கூடத்தான்

கூட்டத்தில் ஒருவனாய்
 கலப்பதைவிடவும்
 நீ
 கட்டவல்லது
 ஒன்றுமில்லை வறுமையிலே

என்னது என்கின்ற
 அனைத்தையும் கொடுத்தேன்
 என்னது இருப்பு
 எல்லாம் செலவிட்டேன்
 என்னிடம் உள்ளதெல்லாம்
 எல்லோரிடமும் உள்ளவை தான்

வறுமையின் இனிமையே இதுதான்

நான் இனித் தனியன் அவ்லேன்
சமத்துவ மனீதருட் கலந்தேன்

ஸமான பூழியின்
காலைப் பனிதீதென்
காலஷ சவடுகளை
பதித்து நடந்தேன்

ஒன்,
ஆதவன் எழுந்தான்
தன் பொன்னிறக் கதிர்களால்
பூழியைச் சட்டான்
இறுகிய மண்ணில்
என் சவடுகள் மறைந்தன

ஆனாலும்
மென்கனிவான உறுமையாய்,
வளரும், வருந்தும், மடியும். பூழியோ
சீழைத்து நிறுகும் !
சமத்துவ மனீசர்கள்
என்றுமே சீழைத்திருப்பர்
சமத்துவ மனீசருடன்
சமன் செய்து கொண்டதனால்
என்னைப் பெரிதாய் உணருகின்றேன்.

— மாறியோ டி அந்திராடே

நாகரிகத்தின் நிறம் 18 சம்நாடு - வைகாசி 1984

ஆபிரிக்கா

ஆபிரிக்கா, என் ஆபிரிக்கா
எம் முந்தையோர் வாழ்ந்த
புல் வெளிப்பரப்பின்
வீரம் வீணைத்த ஆபிரிக்கா
தூரத்து நதிக்கரையில்
என்
அம்மம்மா பாட்டிசைக்கும் ஆபிரிக்கா
உன்னை நான் அறிந்ததீல்லை
ஆனாலும் உன் இரத்தம்
என்னிற்பாயும்
அழகான கறுப்பு இரத்தம்
வயலெங்கும் வளம் சேர்க்கும்

உன்னுடைய வியர்வையிலே
உன்றிவந்த இரத்தமது
உன்னுடைய உறுப்பினிலே
உருசிவந்த இரத்தமது
உன்னுடைய அடிமைநிலை
தந்த அவ்வேலை

என். சண்முகலிங்கன் 19

உன்னுடைய பிள்ளைகளும்
 உள்ளடங்கும் அவலநிலை
 சொல்லு!.... ஆரிரிக்கா, சொல்லு!
 இந்த
 கூணல் வளைவு உன்னதா?
 துன்பச் சுமையில் ஒடியும் இற்முதுகு
 செந்திறத் தழும்புடன் நடுங்கியவண்ணம்
 உச்சிவெய்யிலிலும்
 கொடுஞ்சவுக்கின் முன்
 'ஆமாஞ்சாலி' எனவனையும் முதுகு
 சணஸ்வாத்தில் ஒருக்கால்
 பதில் சொல்லும்;

 வீருகொண்ட என்மகனே,
 வெளிறிய
 வெண்ணீற மலர்களின் நடுவே

 இனமையாய், உறுதியாய்,
 தனியனாய் ஒளிரும்,
 அதுவே ஆரிரிக்கா

 உன்னுடைய ஆரிரிக்கா
 பொறுமையாய், தள்ளாது
 நீண்டும் வளரும்
 மென்ன மென்ன அதன் கனியும்
 வீருவிறுப்பான
 வீடுதலைச் சுவையைத்தானுடையும்
 — டேவிட் டி யோப்

பினாந்தின்னிக் கழுகுகள்

அந்த நாட்களில்...
 நாகரிகம்
 எம் முகத்தில் அறைந்தவேளை
 புனித தீர்த்தம்
 கெஞ்சும் நம் புருவங்களை
 தாக்கியவேளை
 பினாந்தின்னிக் கழுகுகள்
 தம்
 கொலை நக நீழில்
 இரங்கக் கறை படிந்த
 சின்னங்களை எழுப்பின

 அந்த நாட்களில்...
 வீதிகள் தோறும்
 இரும்புச் சீறை நாகில்
 வேதனைச் சிரிப்புகள்தான்
 பரமண்டலத்திலுள்ள
 சிதாவைச் செழித்திடும்
 மாறுதலில்லா சயிப்புட்டும் லயங்களிடை
 தோட்டத்து அலறவ்கள்
 அமிழ்ந்து போயின

ஓ! பலாத்கார முத்தங்களின்
 கசப்பான நினைவுகள்..
 துப்பாக்கி முனைகளில் ரீப்பட்ட
 வாக்குறுதிகள்...
 எல்லா நூல்களையும் அறிந்து
 அன்பை அறியாத
 மனீத தன்மையே இல்லாத
 அந்தியோ

 எங்கள் கரங்களே
 இந்த
 பூரியின் கருப்பையை வளம்படுத்துவன

 உங்கள்
 அகம்பாவ பாடல்களின் மத்தியிலும்
 அழுகின்ற ஆரிரிக்க கிராமங்கள்
 வெறிச்சோடும் வேண்டியிலும்

 ஒரு கோட்டை யென
 நம்பிக்கை எழிடும் காக்கப்பட்டுள்ளது

 சுவாஸிலாந்துச் சுரங்கங்கள் முதல்
 ஜோராப்பாவின் தொழிற்சாலைகள் வரை
 முனைப்பான எங்கள் முயற்சிகளால்
 வசந்தம் மின்டும் வரும்.

 — டேவிட் டியோப்

ஹாக்வில்லின் மரணம்

பதினைந்து வயது
 திறுவனங்க் கொல்ல
 எத்தனை ரவைகள் வேண்டும்?
 என்னைக் கொல்ல எத்தனை வேண்டும்?

அடிமையாய் எனது
 அறிவைத் தடுக்கவும்

காலிலே வீலங்கிடவும்
 கழுத்திலே கயிறு போடவும்
 விசாரணையில்லாமல்
 கொலையை செய்யவும்
 இன்னும் எத்தனை காலம் எடுப்பாய்?
 அடிமை வீலங்கு பூட்டி
 மரணக்கயிறு மாட்டியதீவிருந்து
 ஜோக்வில்லில் நிகழ்த்திய
 துப்பக்கிச் சூலைரை

1619 ஜேம்ஸ் நகர் முதல்
1963 வரையான

சிறை நிக்க ஹிரகடன்
 நூற்றாண்டில் கூட
 விடுதலை ஏமக்கில்லை

1965 - உள்ளாட்டுக்கலக
 நினைவுஞ்சலியாண்டு
 எங்களை கொல்லத் தொடங்கி
 எத்தனை நூற்றாண்டு போனது?

எத்தனை வெப்ப
 நூற்றாண்டுகள் போயினும்
 எங்களை வலைக்கும்
 கொடுமையை முடிக்க
 நிங்கள் என்னவே இல்லை

— வங்ஸ்ரன் ஹியூக்ஸ்

மரணச் சடங்கு

அந்த வீலங்கு
 ஒடும், கடக்கும், இறக்கும்
 ஆழ உறைந்து போகும்

அதுவே இரவின் ஆழ உறைவாகும்
 இருஞும் அதுவேயாகும்

அந்தப்பறவை
 பறக்கும், கடக்கும், இறக்கும்
 ஆழ உறைந்து போகும்

அதுவே இரவின் ஆழ உறைவாகும்
 இருஞும் அதுவேயாகும்

அந்த மீன்

நீந்தும், கடக்கும், இறக்கும்
ஆழ உறைந்து போகும்

அதுவே இரவின் ஆழ் உறைவாகும்
இருஞுற் அதுவேயாகும்

அந்த மனிதன்

உண்பான், உறங்குவான், இறந்திவொன்
ஆழ உறைந்து போவான்

அதுவே இரவின் ஆழ் உறைவாகும்
இருஞும் அதுவேயாகும்

வானில் வெளிச்சம் தெரியும்
கண்கள் மங்கிக் கூசும்
நட்சத்திரம் மீன்னும்

கீழே இறதல்
மேலே ஒளிர்தல்
அந்த மனிதன் மறைந்தான்
நிழலும் அழியும்
கைதிக்கு விடுதலை...

‘குவும்’, ‘குவும்’
எங்கள் குறைக்கு
பதில் சொல்லு

— கபொன் பிக்மி நாட்டார் பாடல்

அண்ணனை

ஷக்னுக்குச் சொன்னது

அருமை மகனே,

என் கதை கேள்டா
என்னுடைய வாழ்க்கை
பளிங்குப் படிகளினால்
ஆனதல்ல,

தடைகள், வெடிப்புகள்,
இளந்த பாதைகள்

கம்பள வீரிப்புகள்
அங்கேயீல்லை
வெறுமை எங்கும்
வீரவீக் கிடந்தது

என்றாலும் எப்பொழுதும்
நான்
ஏறிக்கொண்டே இருந்தேன்

எறுதல்
சிலவேளை இறங்குதல்
முலைகள் தீரும்பல்
முழு இருட்டில் நடத்தல்

ஆகவே மகனே!
நீ தீரும்ப வேண்டாம்
பஷ்களின்
தீழ்
இறங்க வேண்டாம்

இறங்குதல் இன்னமும்
கடினமாய் இருக்கும்
நீ வீழ வேண்டாம்
ஏனெனில் நான் இன்றும்
ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்றேன்

என்னுடைய தேனே!
இன்னமும் இன்னமும்
ஏறவே முயலுவேன்
என்னுடைய வாழ்க்கை
பளிங்குப் படிகளினால் ஆனதல்ல

— ஸங்ஸ்ரன் ஹியூக்ஸ்

நான் ஒரு நீக்ரோ

நான் ஒரு நீக்ரோ
அதைச் சொல்லி
உரத்துக் கத்திடுங்கள்
வெட்கமில்லாமல்
சொல்லிடுங்கள்
பதுங்காமல்
எதிர் கொண்டிடுங்கள்

மனிதக் கும்பல்
முகங்களைடையே
நான் ஒரு நீக்ரோ
எனது தந்தை நீக்ரோ பரம்பரை
எனது தாயுமோர் நீக்ரோ

நான் கறுப்பன்
 விடுதலை சேர்ந்த கறுப்பு
 சுதந்திரத்தை
 சொந்தமாய் கொண்டவன்
 எனது தேசம் ஆரீரிக்கா
 நீடு வாழ்க, எனது தேசம்
 நீடு வாழ்க, ஆரீரிக்கா

 ஆக்கிரமிப்பு, அடக்குதல் என்று
 வெள்ளையன் தொல்லையில்
 எனது தேசம்
 ஒரு தீயாகக் காணிக்கையாக
 என் வாழ்க்கை போய்விட்டும்
 என்னைப் போலவே
 எனது சீள்ளைகளும்
 தீயாகிகளாகவே ஆகிவிட்டும்
 மரணத்துக்கப்பால்
 தேசத்துக்கப்பால்
 எங்களின் முந்தையோர்
 அழுகால் எதிரொலிகள்

 துன்பந்தந்து அடக்குவோர் சாம்பல்
 துடைத்து வீசிடும் காற்று வரும்வரை
 என் செல்வங்களே
 நீங்கள் எல்லாம்
 உங்கள் பாரம்பரியத்தினின்றும்
 துண்டாடப்பட்டங்கள்
 ஆக்கிரமிப்பாளன் கேடுற்று

கிடறிவிழும்வரை
 அடக்குமுறைப் போர்வையை
 கழுற்றி ஏற்றது
 தேசத்தில் தீவர் ஒளி படர்ந்து
 வெற்றிக் கறுப்புக் கொடி உயரே
 பட்டோளி வீசிப் பறக்கும் வரை
 வரலாற்றின் நெற்றியிலே
 மதிழ்ச்சிப் பெருமை தெரியும் வரை
 எனது குழந்தைகளே, நீங்கள் உங்கள்
 தந்தையரிடமிருந்தும் மிரிக்கப்பட்டங்கள்

கிருண்ட சவர்கள்
 கிடந்து தூளாக
 எழுந்திடும் வீடியல்,
 வெற்றியின் பாடலைக் கேட்கும்
 ஆக்கிரமிப்பாளன்
 தோல்வியைத் தழுவி
 பயங்கரக் குழியில் வீழ்வான்

பரவசத்துடனும்
 தீறந்த நெஞ்சுடனும்
 எனது மக்கள் எழுவர்
 அரண் செய் பாறைகள்
 ஈழுத்துக் கடந்திடும்
 கறுப்புப் பிரளைம் காண்பர்
 மகத்தான் ஆரீரிக்கா
 வீடியவில் மீண்ணலிடும்

— முஹம்பு - அல் - பிதுாரி

கறுப்பு போராளி

இரவில் வெள்ளையன்
உறங்கும் வேணை,
என் இதயத்திலே நெருப்பு
ஆரோக்காலில்
ஆயிரமாய் வெடித்தெரீயும்
தீயின் வெப்பம் என் நெஞ்சைப் பற்றும்

அந்த
தூர தேசத்திலிருந்து
நார்த்தன மீட்டுவரும் போர்ப்பறையின்
ஒலியலைகள் என்னுள் கேட்கின்றன

அகண்ட சமுத்தீரத்தூடு
வருகின்ற அவைகள்
எனை போராளியாக்கி உணர்வுட்டும்

அந்தப் பயங்கர
அழைப்புறைஞாக்கு ஆட்பட்டு
ஒரு கல்லைத் தூக்கி
முன் ஓருந்த அந்த ஜன்னல்
மீது ஏறிந்து மறைகின்றேன்

— நோர்மன் ஜோர்டன்

நாகரிகத்தின் நிறம் 32 அக்னி - தெ 1976

புதுவாழ்வு

மழுவரப் போகிறது இன்றீவு
காற்றின்
மணத்தில் இருந்து கண்டு கொண்டேன்
எவ்வளவு தூரம்
இதற்காகக் காத்திருந்தோம்

இந்த மழுயோடு
தானும் வரலாம் என்று
எந்தன் காதலி சொன்னாள்

என். சண்முகலிங்கன் 33

கதவிலே ஒரு மெல்லிய தட்டு
என் இதயத்தினைச் சொடும்
காற்றலை வீச்சிலே சின்னஞ்சிறு
தீபம் அசைந்து நீற்கும்

ஒருகணத் தீவர் எழுச்சி...
இன் ஒர் ஒளி வீச்சு...
புழியை எட்டும் இடுமோசை...
ஊழிக்கால அமைதியில்
சிலகணங்கள்
அதனைத் தொடர்வது மறை

பொங்கிக் கிழித்து
வீழுகின்ற நீலை
தன் விசையையே
தாங்காத நிலையிலே
முடிவிலா தொரு சீரான பாய்ச்சலில்
இசைவு கண்டு கொள்ளும்

காற்றிலே அப்போது அமைதி...
என்னிடத்திலோ பேரமைதி

நானை நம் கிராமத்துப் பெண்கள்
அங்கள்
நாற்றுகளை
பசிநிலத்தில் நாட்டச் செல்வார்
நல்ல புதுவாற்றும் மலர்ந்து வரும்
— ஜோசெப் ச. காரியுக்கி

கவிஞர் அறிமுகம்

ஜோவி கரவெரின்ஹா (Jose Caraverinha - 1922)

— மொஸாம்பிய கறுப்புக் கவிஞர்

பத்திரிகையாளராக விளங்கியவர்; African Writing today போன்ற பல தொகுப்புக்களில் இவரது கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

கல்வின் ஹென்றன் (Calvin Hernton - 1952)

— அமெரிக்க கறுப்புக் கவிஞர்

சர்சைச்குரிய இனங் கவிஞராக புகழ் பெற்றவர்; பல தொகுப்புகளில் இவரது கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன; Sex and Racism in America (1964), White paper for White Americans (1965) என்பன இவரது நூல்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

ரோலன்ட் ரெம்பேக்கை டெம்ஸ்டர் (Roland Tombekai Dempster)

— லைப்ரிய கறுப்புக் கவிஞர்

மொன்றேவியாவில் லைப்ரிய ஏழுதாளர் ஒன்றியத்தை நிறுவியவர்களில் முக்கியமானவர்; லைப்ரிய கல்லூரி கல்வி யூட்டன் அமெரிக்காவில் பத்திரிகைக்களையை பயின்றவர்; The Liberian Age சு பொறுப்பாளியர்; பல கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

சீமன் கோட்டர் (Semon Cotter - 1895)

— அமெரிக்க கறுப்புக் கவிஞர்

புகழ்பெற்ற கவிஞரான ஜோசப் கோட்டரின் மகன்; 23வது வயதில் இவரது முதல் கவிதைத் தொகுதி வெளியானது; காசநோய் இவரது பல்கலைக்கழக கல்வி இடையில் நிற்கவும், 24வது வயதிலேயே வாழ்க்கை முடியவும் காலானது.

ஜோர்ட் டி லிமா (Jorge de Lima - 1893)

— பிரேசிலிய கறுப்புக் கவிஞர்

என்றும் புதிதாய் கவிதை ஆக்கும் திறமைப்படத்து மேதை என புகழ் பெற்றவர்; Poemas Negros (1646) இவரது கவிதை தொகுதிகளில் சிறப்பான பாராட்டைப் பெறுவது.

டேவிட் டியோப் (David Diop - 1967)

— செனகலின் கறுப்புக் கவிஞர்

ஆழமான பிரெஞ்சுகளியை பெற்றவர்; எனினும் சுய மண்பாட்டினின்றும் விலகாத வாழ்க்கை; Coups de Pilon (1955) இவரது முதல் கவிதை நூல்; விமான விபத்து ஒன்று, இரண்டாபது கவிதை நூல் நகலுடன் இவர் வாழ்வை முடித்தது.

றிசர்ட் ரைவ் (Richard Rive - 1931)

— தென்னாபிரிக்க கறுப்புக் கவிஞர்

அமெரிக்க நீக்ரோ கடலோடி - தந்தை; தாய் ஒரு கலப்பின பெண்; தென்னாபிரிக்க கவிதை தொகுதிகள் பலவற்றில் இவரது கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன; இவரின் சிறுக்கைகள் ஜேர்மனிய, ஸ்கங்டினேவிய நாடுகளிலும் வெளியாகியுள்ளன.

ஓஸ்வால்ட் டறன்ற (Oswald Durand - 1840)

— ஹெய்ரி நாட்டு கறுப்புக் கவிஞர்

தன் தேச மக்களால் மிகவும் நேசிக்கப்பட்ட தீவிர புதியவாதி; அரசிலும் பல முக்கிய பதவிகளை வகித்தவர். இவரின் Choucoune என்ற கவிதை, ஒரு பாடவள் வழி மிகப்பிரபலமானது.

வாரிங் கன்னி (Waring Cuney - 1906)

— அமெரிக்க கறுப்புக் கவிஞர்

புகழ் பெற்ற கவிஞராக மட்டுமன்றி இசைக்கலனாராக வும் பெயர் பெற்றவர்; இவரது No Image என்ற இந்த தொகுதியில் இடம் பெறும் கவிதை, பல கறுப்புக் கவிதைக் கொடுப்புகளில் இடம் பிடித்துள்ளது.

கரோல் பிரீமன் (Carol Freeman - 1947)

— அமெரிக்க கறுப்புக் கவிஞர்

ஒக்லண்ட் சிற்றி கல்லூரி, கலிபோர்னியா பல்கலைக் கழகங்களில் கல்வி கற்றவர்; Black Fair, மற்றும் பல கவிதைத் தொகுதிகளில் இவரது கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மாறியோ டி அந்திராடே

(Mario de Andrade - 1839)

— பிரேசிலிய கறுப்புக் கவிஞர்.

பிரேசிலின் இந்திய - நீக்ரோ - போத்துக்கேய மூசின கலப்புக்கு இலக்கணமாய் பிறந்தவர்; எதிர்காலத் திவத்தின் போப்பாண்டவர் என புகழ்ப்படுவர்; லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கென தேசிய மொழி யொன்றினை அறிமுகம் செய்வதில் உழைத்தவர்; இவரது கவிதைகள் புதிய, புத்தி வெளிப்பாடுகளாக 19 தொகுதிகளில் வெளியாகியுள்ளன.

லங்ஸ்ரன் ஹியூக்ஸ் (Langston Huges - 1902)

— அமெரிக்க கறுப்புக் கவிஞர்

உலகப் புகழ் பெற்ற கறுப்பு எழுத்தாளர்; உலகின் முன்னணி மொழிகளைல்லாம் இவரது கவிதைகளை தமதாக்கி வெளியிட்டுள்ளன. இவரது பத்து கவிதை தொகுதிகளில் முகலாவது, The Weary Blues (1926). பத்தாவது- The Panther and the Lash (1967).

முஹம்மட் அல் - பிதுரி (Muhammad Al - Fituri)

— சூடானிய கறுப்புக் கவிஞர்

எகிப்திய தாய்; சூடானிய தந்தை; இவரது கவிதைத் திறனுக்கு சான்றாக இரண்டு கவிதைத் தொகுதிகள் வெளியாகியுள்ளன.

நோர்மன் ஜோர்டன் (Norman Jorden - 1938)

— அமெரிக்க கறுப்புக் கவிஞர்

கவிஞராக மட்டுமன்றி நாடகாசியராகவும் புகழ்பெற பவர், பல நகரங்களில் இன்றும் இவரது நாடகங்கள் அரங்கேகேறும். புகழ் பெற்ற பல கவிதைநூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

ஜோ செப் ஈ. காரியுக்கி
(Joseph E. Kanuki - 1931)

— கென்ய கறுப்புக் கவிஞர்

கேம்பிரிட் பல்கலைக் கழக பட்டதாரி; B. B. C உலக சேவையில் இவரின் கவிதைகள் பல ஒலிபரப்பாகி புகழ் பெறுவன. பல கவிதைத் தொகுதிகளில் இவரது கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பூஜர்ரம்கூ நாகரிகர்

— சௌ சொன்ன நாகரிகத்தின்

— மூமை நிறுத்தினை எனக்குணர்த்திய

— கவிஞர்களையும்

— மூலாம் நான்றிய துணையான என் உறவுகளையும்

— மூலாம் கனிய நினைந்து நிற்கின்டேன்.

தன் ஆங்கில விரிவுரைகளிடை, இந்த கறுப்புக்கவிதைக் கணை என்னுள் மூட்டி, “சன், இந்தக்கவிதைகளை எங்கள் மொழிகளுக்கு கொண்டு வர வேண்டும்” எனும் எண்ணத்தையும் ஊட்டி, சில மூலக்கவிதை நூல்களையும் தந்த என் அங்குக்குரிய ஆசான் பண்ணில், அவர் அமெரிக்க மனைவி எலிற்றன்,

— மீழாக்க முயற்சிகளை பிள்ளையார் சுழிபோட்டு விட்டு வைத்து, உடனிருந்து வரிவரியாய் நெறிப்படி, தன் ஜோரோப்பிய கல்விக்கால அனுபவங்களைன் மேலை நாகரிக யதார்த்தங்களைத் தெளிவாக்கி என் பண்பாட்டுப் புத்தில் என் கடமைகளையும் பற்றிய என் மனோ அக்கா,

இந்தகு தமிழாக்கமுயற்சிகளின் அவசியமுணர்ந்து முன் கோடியாகி களம் சமைத்த நண்பர் அ. னி சம்வாணன், மாலமும் கருத்துமறிந்து இங்கு இடம் பெறும் பெருந்பாலான கவிதைகளுக்கு களம் ஒதுக்கிய என்அங்குக் குரிய சமுநாடு வாரமலர் - சுபிபாரதி,

கிமங்கலி, விருட்சம், ஆசிரியர்கள், இன்று என்கவிதைகளைக் காத்திருக்கும் பாதுகாவலன் அன்புத்தந்தை - மைக்கல் ஜோசப் அடிகாரி,

இந்த கவிதை நறுக்குடனை, எங்கள் அலைவுகளிடையும் கவனமாய்க் காத்த என் துங்கைச்சி காந்தா,

இத்துணை இடரிடையும், என்னுடைய நுணுக்கஸ்கருதகெல்லாம் சலியாது ஈடு கொடுத்து இந்த நாகரிகத்தின் நிறத்தின் நூலமுகு காத்த என் ‘மணிஓாச’ நண்பன் ஜோசப் பலா, அவர் துணையான ஷண்முகதாஸ் இந்த நூல் முகப்பை என் எண்ணப்படுயே மரத்திலே செதுக்கி, எனக்கு அத்ரச்சியான ஆண்டம் தந்த சிற்பக்கல்வனுன் ஆண்நதன்,

இந்த நூலையும் என்னையும் வாழ்த்தும் என் அன்புக்கும் மதிப்புக்குமிருய துணைவேந்தர் பேராசிரியர் அ. துரைராஜா, என் அன்புக்கல்விஞர் முருகையன்,

வந்தகையோடு என் சந்தனமேடையை அரங்கேற்றி, இன்று என் நாகரிகத்தின் நிறத்தையும் உலகறிய துணையாகும் என் சக்தி என் கெளரி,

நாகரிக மனிதனாய் என்னை இந்த உலகினுக்காய் ஈந்த என் அப்பா, அறிவோடு என் மனதையும் வளர்த்து ஈன்ற பொழுதில் பெரிதுவந்து ஏனை நயக்கும் என் அம்மா,

என் வாழ்வையே கவிதையாக்கும் இந்த மண் - மானுடம் வாழ்த்தி வணக்கிடுவேன்.

இன்றைய காலமும் தழுவும் நமது நெஞ்சங்களில் ஏழுப்பி விடும் அதீர்வுகளை ஒத்த பல அதீர்வுகளை, ‘நாகரிகத்தின் நிறம்’ நம்பிது தொற்ற வைத்து நீற்கிறது. ‘இன்னும்மஸ்ராத் தேசமென்றீ ஸ் இருந்து வந்தவன் நான்..... என்னிடம் ஒர் இதயமும் அழுகக்கணும் உண்டு...’ என்று பேசும் குரவ்கள் யாருடையவை எதரியுமா? தருவதற்குக் கை நிறைய அன்றை ஏந்தி வைத்திருக்கும் மணிதர்களுடையவை. அந்த மணிதர்களை நம்முடன் பேச வைத்திருக்கும் சந்தன தீமா--கவிஞர் சண்முகவிழ்க்குக்குத் தாம் நன்றிராரட்டிஸாம் கவிஞர் டி. முருகையன்

*Black Poems
in Tamil*

